

zondag 9 november 2025, 10:00 uur

Ps. 121: 1

Ps. 27: 7

Ps. 32: 1, 2

Psalmen 32: 1 - 11

OTH 258

Romeinen 4: 1 - 25

Tekst bij de Preek Romeinen 4: 7 - 12

Ps. 117

OTH 167: 1, Refr, 2, Refr.

Ps. 121: 1

'k Sla d' ogen naar 't gebergte heen,
Vanwaar ik dag en nacht
Des Hoogsten bijstand wacht.
Mijn hulp is van den HEER alleen,
Die hemel, zee en aarde
Eerst schiep, en sinds bewaarde.

Ps. 27: 7

Zo ik niet had geloofd, dat in dit leven
Mijn ziel Gods gunst en hulp genieten zou,
Mijn God, waar was mijn hoop, mijn moed, gebleven?
Ik was vergaan in al mijn smart en rouw.
Wacht op den HEER, godvruchte schaar, houd moed:
Hij is getrouw, de bron van alle goed;
Zo daalt Zijn kracht op u in zwakheid neer;
Wacht dan, ja wacht, verlaat u op den HEER.

Ps. 32: 1, 2

Heil hem, wien God zijn ontrouw heeft vergeven
en toegedekt al wat hij had misdreven,
God rekent hem zijn dwalingen niet aan -
heil hem, die recht voor God is komen staan!
Ik kwijnde weg, zolang ik zwijgen wilde,
in zelfbeklag mijn levenskracht verspilde,
want dag en nacht woog zwaar op mij uw hand,
mijn leven werd zo dor als dorstig land.

Nu heb ik, Heer, mijn zonde U beleden:
ik weet dat ik uw wet heb overtreden.
Ik was ontrouw, ik was van kwaad vervuld,
maar Gij vergaapt het, Gij verzoent mijn schuld.
Laat daarom tot U komen uw beminden,
stoot hen niet af, doch laat U door hen vinden.
Duistere vloed en stormen op hen aan,
Gij stelt een perk, Gij zult ons vast doen staan.

Psalmen 32: 1 - 11

Tweede boetpsalm

32 1 Een onderwijzing van David.

Welzalig is hij van wie de overtreding vergeven,
van wie de zonde bedekt is.

2 Welzalig de mens wie de HEERE de ongerechtigheid niet
toerekent,
en in wiens geest geen bedrog is.

3 Toen ik zweeg, teerden mijn beenderen weg,
onder mijn jammerklachten, de hele dag.

4 Want dag en nacht drukte Uw hand zwaar op mij,
mijn levensvocht veranderde in een zomerse droogte. *Sela*

5 Mijn zonde maakte ik U bekend,

mijn ongerechtigheid bedekte ik niet.

Ik zei: Ik zal mijn overtredingen belijden voor de HEERE.

En Ú vergaf *mijn* ongerechtigheid, mijn zonde. *Sela*

6 Daarom zal iedere heilige tot U bidden

ten tijde dat *U Zich laat* vinden.

Voorzeker, een overstroming van machtige wateren zal hem niet bereiken.

7 U bent mijn schuilplaats, U beschermt mij voor benauwdheid,

U omringt mij met vrolijke gezangen van bevrijding. *Sela*

8 Ik onderwijs u en leer u de weg die u moet gaan;

ik geef raad, mijn oog is op u.

9 Wees niet als een paard,

als een muildier, dat geen verstand heeft.

Zijn bek houdt men in toom met bit en toom;

dan kan hij u niet te na komen.

10 De goddeloze heeft veel smarten,

maar wie op de HEERE vertrouwt,

hem zal de goedertierenheid omringen.

11 Verblijd u in de HEERE en verheug u, rechtvaardigen,

zing vrolijk, alle oprechten van hart!

OTH 258

Leer mij uw weg, o Heer;

Leer mij uw weg.

Schenk van uw kracht mij meer,

leer mij uw weg.

Houdt mij in evenwicht,

dat 'k voor uw aangezicht

wandel in 't volle licht.

Leer mij uw weg.

Als vrees soms 't hart benauwt,
leer mij uw weg.
Als zorg mijn dank verflauwt,
leer mij uw weg.
Help mij in vreugd' en pijn,
noodweer of zonneshijn
steeds blij in U te zijn,
leer mij uw weg.

Hoe ook mijn toestand wordt,
leer mij uw weg.
't Leven zij lang of kort,
leer mij uw weg.
Is dan mijn loop volbracht,
vrees ik geen nood of macht,
daar mijn ziel U verwacht,
leer mij uw weg.

Wat ook dit leven brengt,
Hij is nabij.
't Zij 't vreugd of droefheid schenkt,
Hij is nabij.
Hoe sterk ook satans macht,
Jezus geeft licht en kracht.
Ieder die Hem verwacht;
Hij is nabij.

Romeinen 4: 1 - 25

Abraham door het geloof gerechtvaardigd

4 ¹ Wat zullen wij dan zeggen dat Abraham, onze vader, wat het vlees betreft verkregen heeft?

² Immers, als Abraham uit werken gerechtvaardigd is, heeft

hij iets om zich op te beroemen, maar niet bij God.

3 Want wat zegt de Schrift? En Abraham geloofde God, en het is hem tot gerechtigheid gerekend.

4 Aan hem nu die werkt, wordt het loon niet toegerekend naar genade, maar naar wat men *hem* verschuldigd is.

5 Bij hem echter die niet werkt, maar gelooft in Hem Die de goddeloze rechtvaardigt, wordt zijn geloof gerekend tot gerechtigheid.

6 Zoals ook David de mens zalig spreekt aan wie God gerechtigheid toerekent, zonder werken:

7 Welzalig zijn zij van wie de ongerechtigheden vergeven, en van wie de zonden bedekt zijn,

8 welzalig *is* de man aan wie de Heere de zonde niet toerekent.

9 *Geldt* deze zaligspreking nu *alleen* voor besneden *mensen* of ook voor onbesneden *mensen* ? Wij zeggen immers dat aan Abraham het geloof gerekend is tot gerechtigheid.

10 Hoe is het *hem* dan toegerekend? Toen hij besneden was of als een onbesnedene? Niet als besnedene, maar als onbesnedene!

11 En hij heeft het teken van de besnijdenis ontvangen *als* een zegel van de gerechtigheid van *het* geloof *dat hij had* toen hij *nog* onbesneden was, opdat hij een vader zou zijn van allen die geloven, *hoewel zij* onbesneden *zijn*, opdat ook hun de gerechtigheid toegerekend zou worden;

12 en om een vader te zijn van *hen die* besneden *zijn*, voor hen *namelijk* die niet alleen besneden zijn, maar die ook wandelen in de voetsporen van het geloof van onze vader Abraham *dat hij had* toen hij *nog* onbesneden was.

13 Want niet door de wet is de belofte aan Abraham of zijn nageslacht *gedaan* dat hij een erfgenaam van de wereld zou

zijn, maar door de gerechtigheid van het geloof.

14 Immers, als zij die uit de wet zijn, erfgenamen zijn, is het geloof zonder inhoud geworden en is de belofte tenietgedaan.

15 De wet brengt immers toorn teweeg, want waar geen wet is, is ook geen overtreding.

16 Daarom *is* het uit *het* geloof, opdat het *zou zijn* naar genade, met als doel dat de belofte zeker zou zijn voor het hele nageslacht, niet voor dat wat uit de wet alleen is, maar ook voor dat wat uit *het* geloof van Abraham is, die een vader is van ons allen,

17 zoals geschreven staat: Ik heb u tot een vader van vele volken gemaakt. *Dit was hij* tegenover Hem in Wie hij geloofd heeft, *namelijk* God, Die de doden levend maakt, en de dingen die niet zijn, roept alsof zij er waren.

18 En hij heeft tegen alles in gehoopt en geloofd dat hij een vader van vele volken zou worden, overeenkomstig wat gezegd was: Zo zal uw nageslacht zijn.

19 En niet verzwakt in het geloof, heeft hij er niet op gelet dat zijn eigen lichaam reeds verstorven was – hij was ongeveer honderd jaar oud – en dat ook de moederschoot van Sara verstorven was.

20 En hij heeft aan de belofte van God niet getwijfeld door ongeloof, maar werd gesterkt in het geloof, terwijl hij God de eer gaf.

21 Hij was er ten volle van overtuigd dat *God* ook machtig was te doen wat beloofd was.

22 Daarom ook is het hem tot gerechtigheid gerekend.

23 Nu is het niet alleen ter wille van hem geschreven dat het hem toegerekend is,

24 maar ook ter wille van ons, aan wie het zal worden toegerekend, aan *ons namelijk* die geloven in Hem Die Jezus,

onze Heere, uit de doden opgewekt heeft,

25 Die om onze overtredingen is overgeleverd, en opgewekt om onze rechtvaardiging.

Tekst bij de Preek Romeinen 4: 7 - 12

7 Welzalig zijn zij van wie de ongerechtigheden vergeven, en van wie de zonden bedekt zijn,

8 welzalig *is* de man aan wie de Heere de zonde niet toerekent.

9 *Geldt* deze zaligspreking nu *alleen* voor besneden *mensen* of ook voor onbesneden *mensen* ? Wij zeggen immers dat aan Abraham het geloof gerekend is tot gerechtigheid.

10 Hoe is het *hem* dan toegerekend? Toen hij besneden was of als een onbesnedene? Niet als besnedene, maar als onbesnedene!

11 En hij heeft het teken van de besnijdenis ontvangen *als* een zegel van de gerechtigheid van *het* geloof *dat hij had* toen hij *nog* onbesneden was, opdat hij een vader zou zijn van allen die geloven, *hoewel zij* onbesneden *zijn*, opdat ook hun de gerechtigheid toegerekend zou worden;

12 en om een vader te zijn van *hen die* besneden *zijn*, voor hen *namelijk* die niet alleen besneden zijn, maar die ook wandelen in de voetsporen van het geloof van onze vader Abraham *dat hij had* toen hij *nog* onbesneden was.

Ps. 117

Looft, alle volken, looft den Heer,
roemt, alle naties, roemt zijn eer.

Want over ons is groot en wijd
zijn gunst en goedertierenheid,
voor eeuwig blijft zijn trouw bestaan.
Heft met ons Halleluja aan!

OTH 167: 1, Refr, 2, Refr.

Zegen mij op de weg die ik moet gaan.
Zegen mij op de plek waar ik zal staan.
Zegen mij in alles, wat U van mij verlangt.
O God zegen mij alle dagen lang!

Vader maak mij tot een zegen;
ga mij niet voorbij.
Regen op mij met uw Geest, Heer,
Jezus, kom tot mij
als de Bron van leven,
die ontspringt, diep in mij.
Breng een stroom van zegen,
waarin U zelf steeds mooier wordt voor mij.

Zegen ons waar we in geloof voor leven.
Zegen ons waar we hoop en liefde geven.
Zegen om de ander tot zegen te zijn.
O God zegen ons tot in eeuwigheid!

Vader, maak ons tot een zegen;
hier in de woestijn.
Wachtend op uw milde regen,
om zelf een bron te zijn.
Met een hart vol vrede,
zijn wij zegenend nabij.
Van uw liefde delend,
waarin wij zelf tot bron van zegen zijn.

OTH 167: 1, Refr, 2, Refr.

Zegen mij op de weg die ik moet gaan.
Zegen mij op de plek waar ik zal staan.
Zegen mij in alles, wat U van mij verlangt.
O God zegen mij alle dagen lang!

Vader maak mij tot een zegen;
ga mij niet voorbij.
Regen op mij met uw Geest, Heer,
Jezus, kom tot mij
als de Bron van leven,
die ontspringt, diep in mij.

Breng een stroom van zegen,
waarin U zelf steeds mooier wordt voor mij.

Zegen ons waar we in geloof voor leven.
Zegen ons waar we hoop en liefde geven.
Zegen om de ander tot zegen te zijn.
O God zegen ons tot in eeuwigheid!

Vader, maak ons tot een zegen;
hier in de woestijn.
Wachtend op uw milde regen,
om zelf een bron te zijn.
Met een hart vol vrede,
zijn wij zegenend nabij.

Van uw liefde delend,
waarin wij zelf tot bron van zegen zijn.